

[Parkov.]

det vilde ogsaa være oplagt Uretfærdighed, om saadant kunde ske. Derfor er man inde paa et galt Princip, naar man lægger Levealderen og udelukkende Levealderen til Grund for sine Betragtninger over Avancementsforholdene; nej, man maa naturligvis ogsaa tage Tjenestealderen i Betragtning, jeg vil endda tro, at man fortrinsvis skulde tage Tjenestealderen i Betragtning, men det er stadig Levealderen, med hvilken det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte opererer.

Det er oplyst i Betænkningen, at medens Statsbanernes Assistenters i Almindelighed først avancerer efter en Gennemsnitstjenestealder paa 27 Aar 3 Maaneder, avancerer Portørerne til Overportører efter 14 Aar 1 Maaned og til Togbetjente efter 3 Aar 9 Maaneder; Banearbejdere avancerer efter 11 Aar, Matroser efter 22 Aar 10 Maaneder, Skibsfyrbødere efter 21 Aar 5 Maaneder. Sammenligner man dette med Tjenestetiden for Statsbanernes Assistenters paa 27 Aar 3 Maaneder, maa man vistnok erkende, at Funktionærklassernes Avancement finder Sted efter et langt kortere Aaremaal af Tjenesteaar end Assistenternes.

Men at anvende Avancementsalderen som Maalestok for Avancementsforhold er ogsaa irrationelt og kan blive misvisende; Spørgsmaalet maa dreje sig om, hvor mange der avancerer fra den paagældende Kategori. Hvis man tænker sig, at man har en Kategori paa 200, og at der af dem kun avancerer 10, og disse 10 alle sammen avancerer i 30-Aars Alderen, saa er Avancementsalderen 30 Aar, og derfor ligger Avancementsforholdene tilsyneladende gode, ja synes endda udmærkede; men ser man, at der af de 200 kun avancerer 10, maa man sige, at det er meget daarligere Avancementsforhold, for det er kun 5 pCt., som har haft Avancementsmulighed.

Ser man imidlertid paa de faktiske Tal og paa, hvorledes Avancementsmulighederne har været, vil man ved Statsbanerne se, at i den store Portørklasse, der omfatter omtrent 2 400 Mand, findes der kun 170, som har over 25 Aars Tjenestetid; det vil altsaa sige, at det kun er relativt meget faa, som ikke er avanceret, naar de har naaet 25 Tjenesteaar. Hvis man dernæst vil undersøge, om det er Mangelen paa Avancementspladser, som har bevirket, at disse 170 ikke har naaet Avancement, men har maattet blive staaende i Bundklassen, viser det sig, at det ingenlunde er Tilfældet. Der har været saa mange Avancementer til Raadighed, at det overhovedet ikke har været nødvendigt for nogen Portør

at blive staaende i Bundklassen ud over det 25de Tjenesteaar; det kan ogsaa ses deraf, at af Portørklassen har der fundet omfattende Avancement Sted af Tjenestemænd, som endnu ikke har naaet 20 Tjenesteaar. Af saadanne Tjenestemænd i 15de Lønningsklasse avancerede ca. 675 som Togbetjente, ca. 471 som Overportører af anden Grad og til 14de Lønningsklasse ca. 200 som Overportører af første Grad.

Det vil altsaa sige, at der er avanceret over 1100 til 15de Lønningsklasse og 200 til 14de Lønningsklasse, inden de havde naaet det 20de Tjenesteaar. I Øjeblikket staar kun tilbage 170 i Bundklassen, som har over 25 Aars Tjenestetid, men det er ikke, fordi der mangler Avancementspladser; der har været rigeligt af dem. Naar de ikke er avanceret, maa det skyldes forskellige Aarsager, enten at de ikke har kunnet skaffe sig den tilstrækkelige Uddannelse, eller at de ikke har villet tage imod det Avancement, som tilfældig blev ledigt og kunde tilbydes dem, fordi det maaske var forbundet med en Forflyttelse.

Men naar man med Sandhed kan sige, at der har været tilstrækkelig mange Avancementspladser til Raadighed, og de paagældende selv væsentlig er Aarsag i, at de er blevet staaende i Bundklassen, kan det ikke være Anledning til at indføre et særligt Trøstillæg for dem som Erstatning for bristede Avancementsmuligheder. Om der ellers kan være Tale om at indføre et Trøstillæg, er et helt andet Spørgsmaal, der senere, som antydet af det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, kan tages op ved Lønningslovens Revision, formentlig dog ikke i Form af et Trøstillæg, men muligvis under andre Former. Men en saadan Erstatning for bristede Avancementsmuligheder kan der ikke være nogen som helst Grund til at indføre i det foreliggende Lovforslag —, det er Forholdene for Funktionærklassen.

Hvis man saa ser, hvorledes Forholdene ligger for Assistentklassen, findes der ved Statsbanerne ca. 275 Assistenters med over 25 Aars Tjeneste, og det skyldes ikke, at der har været Avancementspladser nok til, at baade de og andre kunde avancere, hvis ikke Pladserne var blevet besat med yngre. Nej, hvis man her ligesom for Portørernes Vedkommende ser, hvor mange der er forfremmet i under 20 Aars Tjenestealderen, findes der kun en eneste. Kun en eneste af alle disse er blevet forfremmet i en Tjenestealder, der ligger under 20 Aar. Her er det i Virkeligheden Manglen paa Avancementspladser, der har bevirket, at